

## Arrest

nr. 232 173 van 3 februari 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI  
Berckmansstraat 93  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana en bent u Albanees staatsburger. Wanneer u 19 jaar was, leerde u uw huidige echtgenoot O.K. (...) kennen en zes maanden later trouwden jullie officieel. Jullie bleven desondanks apart wonen. Nog eens zes maanden later werd hij door de politie aangehouden, omdat hij een grote winkel had overvallen. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar. Na zijn vrijlating was hij echter veranderd. Op een dag kwam hij in de fabriek waar u werkte en omdat hij u niet meteen op uw vaste plek vond, gaf hij u een slag in het gezicht. Hoewel u niet begreep waarom hij u geslagen had, bleef u bij hem. U hield de gebeurtenis voor zich, want uw ouders vonden het toen al beter dat u zou scheiden van hem. U trouwde enige tijd later traditioneel en sindsdien woonde u bij uw schoonfamilie. U beviel van een dochter. Uw echtgenoot werd steeds*

agressiever ten aanzien van u en elke reden was goed om u te slaan. Na het vertrek van zijn moeder naar Griekenland in 1992 en nadat hij in 1994 een restaurant opende – hij werd toen alcoholieker – ging het van kwaad naar erger en werd u voortdurend geterroriseerd. Toen u in 1994 vier en een halve maand zwanger was, sloeg hij u zodanig hard dat u uw ongeboren kind verloor. Op 9 maart 1997 kwam uw echtgenoot naar België en korte tijd later werd hij gearresteerd. In 1998 kwam u op uw beurt naar België. Omdat uw echtgenoot van een gegoede familie kwam, wilde hij niet dat de Albanese gemeenschap te weten zou komen dat u hier om internationale bescherming zou verzoeken. Daarom vroeg hij aan u om onder een valse identiteit om internationale bescherming te verzoeken, hetgeen u op 7 juli 1998 onder de identiteit S.L. (...) effectief deed. Uw verzoek werd door de Belgische asielinstanties geweigerd. Sinds uw aankomst in België bezocht u uw echtgenoot meermaals per week. Ondanks zijn detentie slaagde hij er ook in om u vanuit de gevangenis te terroriseren. Zo verwachtte hij dat, als hij u op uw vaste lijn thuis opbelde, u zou opnemen. In 2001 werd hij vrijgelaten. In die periode werd hij verliefd op een zekere S. (...). Dit verheugde u, omdat u hoopte dat hij van u zou willen scheiden. Dit wilde hij echter niet – hij beschouwde u nog steeds als zijn vrouw –, af en toe kwam hij bij u en uw dochter op bezoek en bleef hij jullie terroriseren. In 2006 trok hij samen met zijn maitresse naar Nederland. Opnieuw hoopte u tevergeefs dat hij zou willen scheiden, maar hij bleef jullie om de drie weken bezoeken en terroriseren. In december 2008 werd hij voor moord in Nederland gearresteerd en veroordeeld. Sindsdien bezocht u hem af en toe in de gevangenis. Sindsdien reisde u ook een vijftal keer naar uw familie in Albanië, die op de hoogte was van het huiselijk geweld waarvan u het slachtoffer was en die u stimuleerde om van uw echtgenoot te scheiden. U was echter zodanig bang van uw echtgenoot dat u het niet aandurfde om zelf het initiatief voor een scheiding te nemen. Toen u uw verblijfsvergunning, die u onder uw valse identiteit in 2002 had verkregen, in 2016 definitief ingetrokken werd, kon u hem niet meer bezoeken. In 2018 zei uw dochter u dat uw echtgenoot dit jaar zou vrijkomen. U was hierdoor zo aangedaan, dat u niet meer kon slapen en eten. Hierop bracht uw dochter, die intussen op basis van een huwelijk met een Belgisch staatsburger legaal in België verblijft, u naar een psychiater. Dankzij de sessies bij hem, kreeg u innerlijke kracht en begon u te beseffen dat u van uw echtgenoot moest scheiden. Desondanks bleef de angst te groot om daadwerkelijk de stap te zetten. Toen u in augustus 2018 vernam dat uw echtgenoot in september 2018 zou vrijgelaten worden, besloot u een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen. U vertrok ook onmiddellijk bij uw dochter, bij wie u al een jaar inwoonde, omdat uw echtgenoot zijn domicilie bij haar had geplaatst. U verklaarde niet naar Albanië te kunnen terugkeren, omdat uw echtgenoot aan uw dochter gezegd heeft dat hij naar Albanië zou terugkeren. U vreest dat hij u in Albanië overal zal kunnen vinden en dat hij u er iets zal aandoen. Bovendien heeft u er gelet op de wijdverbreide corruptie geen beschermingsmogelijkheden. Uw schoonbroer S. (...) was immers van 1982 tot 1992 politiefchef van het politiecommissariaat nummer één. Sindsdien runt hij een privébewakingsbedrijf. In die hoedanigheid heeft hij nog steeds een grote invloed bij de Albanese autoriteiten. U meende bovendien dat de initiatieven die in Albanië genomen worden om huiselijk geweld te bestrijden louter formaliteiten zijn. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw Albanese paspoort; een Belgisch bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 septies) voor uw echtgenoot, d.d. 30 augustus 2018, waaruit onder meer blijkt dat uw echtgenoot op 30 augustus 2018 aan België werd overgedragen door de Nederlandse autoriteiten en dat hij in België wil blijven om bij u en uw dochter te zijn; en drie attesten, d.d. 18 juli 2018, 31 oktober 2018 en 31 oktober 2018, waaruit onder meer blijkt dat u bij psychiater L.D. (...) in behandeling bent, dat u lijdt aan posttraumatische nachtmerries, dat u door uw psychiatrische problematiek fouten maakt inzake data, dat u mogelijks van de hak op de tak springt, dat u soms ontwijkend gedrag vertoont en onverschillig kan overkomen, hetgeen bij een ondervraging niet als een moedwillige dissimulatie of leugen mag worden beschouwd, dat de toegang tot psychologische zorgen voor getraumatiseerde vrouwen in Albanië onbestaand is, dat noch de politie, noch de nieuwe wetten u en uw familie beschermen, dat u nood heeft aan een veilige leefomgeving en dat het bijgevolg voor u onmogelijk is om naar Albanië terug te keren. Na uw onderhoud legde uw advocate nog een verwijzing naar twee rapporten over huiselijk geweld in Albanië en twee arresten van de CCE neer, waarbij aan Albanese slachtoffers van huiselijk geweld de vluchtelingenstatus werd toegekend.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er immers op worden gewezen dat hieruit niet blijkt dat u niet zou kunnen worden gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal. Dit blijkt tevens uit het feit dat uw opeenvolgende verklaringen, i.e. uw verklaringen bij uw psychiater (zoals deze in de attesten van L.D. (...) werden weergegeven), uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het

Commissariaat-generaal, zeer coherent en gelijklopend zijn. Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u zichzelf in staat om verklaringen af te leggen (vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, vraag 1). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast en rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u uw echtgenoot die u in het verleden jarenlang heeft mishandeld.

Vooreerst kan erop worden gewezen dat uit niets blijkt dat u niet van uw echtgenoot zou kunnen scheiden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u vooralsnog (uit angst voor uw echtgenoot) geen enkele stap heeft gezet om eenzijdig de echtscheiding aan te vragen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw hele familie u stimuleert om dit te doen (CGVS, p. 3-5; p. 10). In dit verband dient er bovendien op gewezen te worden dat uit niets blijkt dat u in Albanië niet als alleenstaande vrouw zou kunnen leven. U erkende immers dat u door uw in Albanië verblijvende familie wordt gesteund en dat u er in theorie een leven zou kunnen opbouwen en er zou kunnen werken (CGVS, p. 3-5; p. 12).

Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Albanië met uw echtgenoot problemen zou kennen, u geen beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden.

U beweerde weliswaar dat de Albanese politie raar zou opkijken als u omwille van huiselijk geweld klacht zou willen indienen en dat klacht indienen zinloos is omdat er veel corruptie in Albanië is en omdat uw schoonbroer S. (...) van 1982 tot 1992 politiedirecteur van de zone één in Tirana was waardoor hij heden nog steeds invloed kan uitoefenen. Uw advocate vermeldde tevens de band tussen de criminele wereld en de autoriteiten: ze verwees hierbij naar de zaak Safet Rustemi (CGVS, p. 10-14). U slaagde er echter niet in om te concretiseren hoe uw schoonbroer anno 2018 de autoriteiten zou kunnen beïnvloeden. U kon immers geen enkel concreet voorbeeld geven van diens huidige invloed in Albanië (CGVS, p. 11).

Verder kunnen uw verklaringen betreffende het slechte functioneren van de autoriteiten in Albanië slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is, zoals ook uit de rapporten die door uw advocate werden neergelegd blijkt. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de

straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese "Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence" en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat, in tegenstelling tot uw bewering dat de genomen initiatieven in Albanië louter formaliteiten zijn (CGVS, p. 11), men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties, die onder meer voorzien in psychosociale hulp en medische zorgen. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet meer relevant zou zijn.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit wordt niet getwijfeld. Dat uw echtgenoot door de Nederlandse autoriteiten aan België werd overgedragen, staat ook niet ter discussie. Hieruit blijkt echter geenszins dat er voor u in Albanië geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden ter uwer beschikking zouden staan, indien u bij terugkeer aldaar met hem problemen zou ondervinden. De bewering van uw psychiater dat de toegang tot psychologische zorgen voor getraumatiseerde vrouwen in Albanië onbestaand is en dat noch de politie, noch de nieuwe wetten u en uw familie beschermen – hij geeft hierbij nergens aan waarop hij zich baseert – is niet in overeenstemming met de hierboven geciteerde informatie waaruit blijkt dat, ofschoon de situatie voor verbetering vatbaar is, er in Albanië bij huiselijk geweld diverse beschermingsmogelijkheden bestaan en dat slachtoffers van huiselijk geweld toegang hebben tot psychosociale en medische hulp. Betreffende de stelling van uw psychiater dat u afstand moet houden van de plaats waar u mishandeld werd en dat de band met uw dochter en kleindochter, die in België verblijven, belangrijk voor u is, dient erop gewezen te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u zowel in Albanië als in België slachtoffer werd van het huiselijk geweld door uw echtgenoot, dat u de afgelopen jaren, zelfs al was uw echtgenoot er toen niet aanwezig, vijf keer vrijwillig naar Albanië, waar u door uw echtgenoot werd mishandeld, terugkeerde en dat u er een familiaal netwerk heeft dat bereid is om u te steunen.

Aangaande de door uw advocate neergelegde arresten van de CCE dient er tot slot nog op gewezen te worden dat rechtspraak geen precedentswaarde heeft en dat elk verzoek op individuele merites onderzocht wordt.

*Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet”.*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de: *“Schending van de artikels 48/3 §5, 48/3, §2, alinea 2 en 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 – Schending van artikel 4, 5<sup>de</sup> van de Richtlijn 2004/ 83/ CE van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – Schending van het beginsel van voordeel van twijfel voor een asielzoeker – Gebrek aan productie van basisinformatie om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de verzoekende partij te kunnen beoordelen – Samenvattende en gedeeltelijke onderzoek van de asielaanvraag van de verzoekende partij – Schending van het beginsel van goed bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen – Manifeste beoordelingsfout”.*

Verzoekster vestigt de aandacht op haar psychologische en psychiatrische toestand en de ter staving hiervan neergelegde stukken. Het CGVS trekt deze niet in twijfel. Verzoekster stelt dat haar psychologische kwetsbaarheid is aangetoond en verwijt het CGVS dat met haar bijzonder kwetsbare profiel geen rekening werd gehouden. Zij geeft aan:

*“Bij lezing van de motivering van de bestreden beslissing moet echter worden vastgesteld, dat het CGVS in gebreke bleef om daadwerkelijk rekening te houden met de psychische / psychiatrische toestand van de verzoekende partij, een toestand, die een zekere rol kan spelen in het bestaande, in hoofde van de verzoekende partij, van een gegronde vrees voor vervolging in het geval van haar terugkeer naar Albanië, in het geval dat haar echtgenoot er ook zou zijn.*

*(...)*

*In casu moet worden vastgesteld, dat dit subjectieve element niet in aanmerking is genomen door het CGVS, die zich tevreden stelt te verwijzen naar de beweerde objectieve situatie in Albanië, zodoende de bestreden beslissing te motiveren, door de subjectieve element bestaande in hoofde van de verzoekende partij volledig uit te sluiten.*

*In dit verband moet derhalve worden vastgesteld, dat het CGVS artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 alsook de geest van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geschonden.”*

Verzoekster vervolgt dat zowel verweerder als de DVZ artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben geschonden. Zij doet in dit kader gelden:

*“In casu heeft het gehoor van de verzoekende partij, zowel door de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken als door de diensten van het CGVS, plaatsgevonden zonder hulp van een tolk in het Albanees, aangezien de verzoekende partij vloeiend is in Frans.*

*Uit het administratieve dossier blijkt echter nergens, dat de verzoekende partij overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/4, lid 2, van de wet van 15 december 1980 de keuze kreeg om de Franse taal te kiezen, voor het onderzoek van haar tweede verzoek om internationale bescherming.*

*In dit verband moet worden opgemerkt, dat het gehoor van de verzoekende partij, door de diensten van het CGVS in het Frans is gevoerd door een beveiligingsbeambte, die zowel Frans als Nederlands spreekt, zonder een vertaling in de Albanese taal.*

*Bijgevolg hebben zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als het CGVS niet de gelegenheid geboden aan de verzoekende partij om de Franse taal te kiezen voor de behandeling van haar tweede verzoek om internationale bescherming en hebben diensgevolge de bepalingen van de Artikel 51/4, § 2 van de wet van 15 december 1980 geschonden.”*

Omtrent de mogelijkheid om van haar man te scheiden en om als alleenstaande vrouw in Albanië te leven, voert verzoekster verder aan:

*"Ter inleidende titel dient onderstreept te worden, dat door de bestreden beslissing op deze basis te motiveren, het CGVS absoluut geen rekening houdt met de psychologische / psychiatrische toestand van de verzoekende partij, zoals blijkt uit verschillende verklaringen, die de psychiater, die de verzoekende partij sinds 23 februari 2018 behandeld, heeft opgesteld.*

*(...)*

*Het is duidelijk, dat deze psychologische / psychiatrische toestand, die het gevolg is van vele jaren van fysiek, psychologisch en seksueel geweld, het effect heeft van "verlamming" van verzoekende partij, die dientengevolge niet zoals een persoon, die niet is blootgesteld aan dergelijk geweld, redeneert.*

*Bovendien is de vraag of de verzoekende partij wel of niet zou kunnen scheiden van haar echtgenoot, in geval van terugkeer naar Albanië, volledig irrelevant voor de beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Artikel 48/3 van de wet 15 december 1980 en artikel 1 van het Verdrag van Genève, in hoofde van de verzoekende partij.*

*Inderdaad kunnen de gevaarlijkheid en de gewelddadige aard van de echtgenoot van de verzoekende partij gezien verschillende veroordelingen, die hij over verschillende jaren heeft gehad (zowel in Albanië als in België en in Nederland), als vastgesteld worden beschouwd is het hoogstwaarschijnlijk, dat hij zich opnieuw schuldig kan maken aan ernstige mishandeling van de verzoekende partij en dit ongeacht de persistentie of anderszins hun huwelijksrelatie.*

*Bijgevolg moet worden vastgesteld, dat dit deel van de bestreden beslissing irrelevant is voor de beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 van het Verdrag van Genève."*

Vervolgens gaat verzoekster in op de beschermingsmogelijkheden in Albanië. Zij stelt:

*"Ter inleidende titel moet erop worden gewezen, dat het CGVS op generlei wijze het fysieke en psychologische geweld, waar de verzoekende partij reeds meer dan 20 jaar slachtoffer van is, dit van haar echtgenoot, in vraag stelt.*

*Bovendien moet worden opgemerkt, dat het CGVS de gevaarlijkheid en uiterst gewelddadige aard van de echtgenoot van de verzoekende partij, die drie keer is veroordeeld, in Albanië, België en / of Nederland, volledig negeert en dit voor strafbare feiten waarvan de ernst en gewelddadige karakter alleen maar zijn toegenomen.*

*Begin jaren negentig werd de echtgenoot van de verzoekende partij metterdaad door de Albanese justitiële autoriteiten veroordeeld voor diefstal en voor zes jaar gevangengezet.*

*In 1998 werd de echtgenoot van de verzoekende partij door de Belgische justitiële autoriteiten veroordeeld wegens diefstal, waarbij hij geweld betoonde.*

*Ten slotte werd de echtgenoot van de verzoekende partij in 2008 door de Nederlandse justitiële autoriteiten veroordeeld tot 11 jaar gevangenisstraf wegens moord.*

*Deze elementen worden op geen enkele wijze betwist door het CGVS, in de bestreden beslissing.*

*Bijgevolg tonen deze drie opeenvolgende veroordelingen, indien nodig, de buitengewoon gewelddadige aard van de echtgenoot van de verzoekende partij aan, een gewelddadigheid, die in de loop van de jaren verergerd blijkt te zijn.*

*Deze drie opeenvolgende veroordelingen tonen eveneens de totale minachting, getoond door de echtgenoot van de verzoekende partij, voor de elementaire maatschappelijke regels.*

*Bij lezing van de bestreden beslissing is het duidelijk, dat dit element, nochtans van cruciaal belang voor de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij, volledig genegeerd wordt door het CGVS.*

*(...)*

*Ter inleidende titel dient te worden opgemerkt, dat ondanks het op 22 november 2018 gerichte verzoek aan de bevoegde dienst van het CGVS (dat wil zeggen de dag van ontvangst van de bestreden beslissing -bijlage 6), de verzoekende partij geen kopie heeft ontvangen van haar administratief dossier.*

*In dit verband moet worden opgemerkt, dat aangezien het beroep worden binnen tien dagen na de betekening van het bestreden beslissing moet worden ingediend, de Raad van de verzoekende partij de aandacht van het CGVS had gevestigd op de urgentie van dit verzoek om het administratieve dossier.*

*Op dit verzoek is niet gereageerd.*

*Bijgevolg kon de verzoekende partij geen kennis nemen van de documenten / rapporten waarop het CGVS zich beroept om de bestreden beslissing te motiveren.*

*Dit enkel element is reeds voldoende om tot nietigverklaring van de bestreden beslissing te leiden.*

*Het enige document, dat toegankelijk is op het CGVS-website en met betreffende de vraag, die aan de Raad is voorgelegd, is het "COI Focus Albanië- Huiselijk Geweld" van 13 oktober 2017.*

*Bij het lezen van dit rapport (waarvan een kopie is toegevoegd bij de onderhavige aanvraag **bijlage 3**), is het duidelijk, dat het veel informatie bevat, die veel genuanceerder is dan, die gebruikt door het CGVS om de betwiste beslissing te rechtvaardigen.*

Inderdaad, bij het lezen van dit rapport, is het duidelijk dat het eveneens de volgende elementen opnoemt :

(...)

Bovendien heeft de verzoekende partij per fax van 13 november 2018 aan het CGVS via haar Raad twee rapporten gestuurd betreffende de kwestie van de bescherming van vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld in Albanië, waarover geen melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing, hoewel deze rapporten uiterst recente informatie bevatten en de tweede posterieur is op de hierboven genoemde COI Focus-rapport.

De twee rapporten, eveneens gecommuniceerd aan het CGVS op 13 november 2018, zijn als volgt :

Country Report on Human Rights Practices 2016 – Albania- US Department of State (<https://www.ecoi.net/en/document/1395460.html> )- (bijlage 4).

Dit rapport bevat de volgende informatie:

(...)

2. Rapport van HOME OFFICE « Country Policy and Information Note - Albania: Women fearing domestic abuse »- december 2017 ( bijlage 5 ) :

Dit rapport bevat de volgende informatie :

(...)

Deze informatie is aanzienlijk genuanceerder, dan de elementen in het CGVS COI Focus-rapport (gedateerd oktober 2017) en leidt derhalve tot een radicaal andere conclusie, dan het standpunt van het CGVS in de bestreden beslissing.

Dezelfde rapporten bevatten nauwkeurige informatie over het ontbreken van een reële mogelijkheid voor vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld om een effectieve bescherming te bekomen voor hun nationale autoriteiten in Albanië.

Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in twee recente Arresten, de weigeringsbeslissingen van het CGVS in internationale beschermingsaanvragen, vergelijkbaar met die van de verzoekende partij, hervormd en heeft derhalve de vluchtelingenstatus aan de verzoekende partijen toegekend.

In zijn Arrest nr. 166.921 van 29 april 2016 heeft de Raad inderdaad overwogen dat :

(...)

In zijn arrest nr. 186.498 van 8 mei 2017 heeft de Raad overwogen dat :

(...)

Daarnaast overwoog de Raad in het arrest nr. 200.959 van 9 maart 2018 dat:

(...)

Ten slotte heeft de Raad in zijn arrest nr. 207.047 van 20 juli 2018 eveneens overwogen dat :

(...)

De redenering van deze zeer recente Arresten, die allemaal betrekking hebben op verzoeken om internationale bescherming van Albanese vrouwen, die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld (dit, net als de verzoekende partij), werd niet gevolgd door het CGVS, net zoals de beslissingen van weigeringen, hervormd door de twee hierboven aangehaalde arresten, die inhoudelijk dezelfde waren, door een poging om de bestreden beslissing te motiveren met een stereotype motivering, ongeacht de motivering van bovengenoemde Arresten.

Aangezien de situatie van de verzoekende partij vergelijkbaar is met die waarnaar in de bovengenoemde Arresten wordt verwezen, moet dezelfde redenering worden gevolgd in het kader van het onderzoek van het onderhavige beroep en moet de bestreden beslissing worden hervormd.

Bovendien moet in het kader van de beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging door de verzoekende partij, enerzijds rekening worden gehouden met haar specifieke profiel (alleenstaande vrouw, wiens enige dochter in België is gevestigd, wiens vader bejaard is en niet in staat is om zich in eventueel te verzetten tegen de echtgenoot van de verzoekende partij en wiens broer niet zal ingrijpen in geval van verder geweld tegen de tegen de verzoekende partij) en haar bijzondere kwetsbaarheid, zoals blijkt uit verschillende recente verklaringen van haar psychiater (zie hierboven).

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk, dat het CGVS op geen enkele wijze deze elementen in overweging heeft genomen.

Uit het voorgaande volgt, dat de bestreden beslissing hervormd moet worden verklaard of minstens vernietigd moet worden."

Verzoekster gaat voorts in op de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Zij geeft hierover een algemene uiteenzetting en stelt dat de bestreden beslissing hieraan niet voldoet nu met haar bijzondere situatie geen rekening werd gehouden.

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-5). Daarnaast legt zij een e-mail neer, gericht aan het CGVS en verstuurd door haar advocate (bijlage 6).

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt op generlei wijze hoe het beginsel van de goede trouw *in casu* en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. Verzoekster kan verder niet worden gevolgd waar zij de schending aanvoert van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeksters eerdere verzoek om internationale bescherming werd behandeld in het Nederlands. Verder blijkt uit de bijlage 26 *quinquies* in het administratief dossier dat verzoekster er bij de aanvang van onderhavig, volgend verzoek om internationale bescherming van in kennis werd gesteld dat dit volgend verzoek overeenkomstig artikel 51/4, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet zou worden onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht, met name het Nederlands.

Verzoekster verzocht vervolgens om tijdens het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming te worden bijgestaan door een tolk die de taal Frans beheerst. Zowel bij de DVZ als bij het CGVS kreeg verzoekster de kans om haar verklaringen af te leggen in het Frans, waarbij de desbetreffende ambtenaren zelf de rol van tolk waarnamen. In dit kader kan worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Frans, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. X)

Bijgevolg is artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet te dezen niet geschonden doordat de procedure in het Nederlands is geschied.

3.4. Verzoekster verwijt het CGVS voorts dat het administratief dossier, hoewel zij dit per e-mail opvroeg, aan haar niet werd overgemaakt. Ter staving voegt verzoekster een e-mail van 22 november 2018 bij het verzoekschrift, waarin aan het CGVS gevraagd werd om van het administratief dossier binnen de 48 uur aan verzoeksters advocaat een kopie over te maken.

Uit de stukken van het dossier blijkt echter niet dat deze e-mail, verstuurd door verzoeksters advocaat, het CGVS zou hebben bereikt. Dat verzoekster de dag nadat de bestreden beslissing werd genomen eenmalig een e-mail stuurde aan het CGVS met het verzoek om het administratief dossier over te maken, kan te dezen niet volstaan om aan te tonen dat zij geen kennis kon nemen van de inhoud van het administratief dossier alvorens het verzoekschrift op nuttige wijze in te dienen. Verzoekster liet, hoewel zij daartoe ook nadat de door haar vernoemde 48 uren waren overschreden nog ruimschoots de kans had en zij haar verzoekschrift slechts indiende op 3 december 2018, na om (de dienst advocaten van) het CGVS ervan in kennis te stellen dat haar verzoek niet werd ingewilligd, om het CGVS te herinneren aan dit verzoek of om opnieuw of alsnog te verzoeken om de gevraagde informatie aan haar over te maken. Evenmin maakte zij op enige andere wijze gebruik van haar inzagerecht. Zo verzoekster van mening was dat zij om haar beroepsverzoekschrift in te dienen benevens de kopie van de notities

van het persoonlijk onderhoud die aan haar werd overgemaakt op 21 november 2018 kennis nodig had van nog andere informatie, had zij dit alsnog kunnen en moeten melden bij het CGVS en had zij hiervan kennis kunnen krijgen middels uitoefening van het inzagerecht waarover zij beschikte.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Verzoekster gaat in het verzoekschrift herhaald in op haar medische problemen en op de attesten die zij ter staving van deze problemen neerlegde.

In zoverre verzoekster zou trachten te laten uitschijnen dat zij louter omwille van deze medische problemen internationale bescherming behoeft, dient echter te worden opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de medische problemen in haren hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Waar verzoekster het CGVS verwijt dat met haar medische problemen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster volledig voorbijgaat en op generlei wijze afbreuk doet aan de inhoud van de bestreden beslissing waar terecht gesteld wordt:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er immers op worden gewezen dat hieruit niet blijkt dat u niet zou kunnen worden gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal. Dit blijkt tevens uit het feit dat uw opeenvolgende verklaringen, i.e. uw verklaringen bij uw psychiater (zoals deze in de attesten van L.D. (...) werden weergegeven), uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het Commissariaat-generaal, zeer coherent en gelijklopend zijn. Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u zichzelf in staat om verklaringen af te leggen (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, vraag 1). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij toont in het geheel niet aan dat, waar of op welke wijze haar medische problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op het verloop van de diverse gehoren in de loop van haar verzoek om internationale bescherming, op haar verklaringen en op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.7. Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven, en wordt door verzoekster niet betwist:

*“Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast en rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*

In dit kader kan worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.8. Verzoekster stelt bij een terugkeer naar haar land van herkomst haar echtgenoot te vrezen. Deze zou haar in het verleden reeds jarenlang hebben mishandeld.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden opgemerkt dat de ernst en de oprechtheid van verzoeksters zelfverklaarde nood aan internationale bescherming daarbij worden ondergraven doordat zij bijzonder lang wachtte alvorens het onderhavige, volgende verzoek om internationale bescherming in te dienen. Te dezen blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas, de inhoud van het verzoekschrift en de stukken in het administratief dossier dat verzoekster reeds in 2016 haar verblijfsrecht verloor en een bevel om het grondgebied te verlaten ontving. Bovendien liet haar dochter reeds in de loop van 2018 weten dat haar echtgenoot dat jaar zou worden vrijgelaten. Gelet op diens veroordeling in 2008 en strafmaat, kon verzoekster ook zelf anticiperen op het gegeven dat haar echtgenoot dra zou vrijkomen. Desalniettemin vroeg verzoekster slechts (opnieuw) internationale bescherming aan eind augustus 2018. Voor dit talmen bood zij geen dienstige uitleg (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.12). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

In de bestreden beslissing wordt verder terecht gesteld:

*“Vooreerst kan erop worden gewezen dat uit niets blijkt dat u niet van uw echtgenoot zou kunnen scheiden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u vooralsnog (uit angst voor uw echtgenoot) geen enkele stap heeft gezet om eenzijdig de echtscheiding aan te vragen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw hele familie u stimuleert om dit te doen (CGVS, p. 3-5; p. 10). In dit verband dient er bovendien op gewezen te worden dat uit niets blijkt dat u in Albanië niet als alleenstaande vrouw zou kunnen leven. U erkende immers dat u door uw in Albanië verblijvende familie wordt gesteund en dat u er in theorie een leven zou kunnen opbouwen en er zou kunnen werken (CGVS, p. 3-5; p. 12).”*

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar zij laat uitschijnen dat zij door haar psychische problemen dermate verlamd zou zijn dat zij niet zou durven scheiden van haar man, dient immers te worden opgemerkt dat zij andermaal een reden opgeeft waaruit geenszins kan blijken dat, zo zij hiertoe de nodige stappen zou zetten, zij niet zou kunnen scheiden van haar echtgenoot. Bovendien kan worden gewezen op de reeds hoger gedane vaststellingen. Gezien verzoeksters medische problemen voor haar klaarblijkelijk geen beletsel vorm(d)en om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, de procedure in dit kader op een gedegen wijze te volbrengen en zich daarbij te beroepen op bescherming tegen haar echtgenoot, kan niet worden aangenomen dat deze problemen haar er wel toe zouden verhinderen om de nodige stappen te zetten om uit de echt te scheiden. In dit kader kan bovendien opnieuw worden benadrukt dat verzoekster de steun geniet van haar familie in Albanië en dat zij zelf aangaf dat zij aldaar een leven zou kunnen opbouwen en er zou kunnen werken.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster in het kader van eventuele (verdere) problemen met haar echtgenoot in haar eigen land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4, die doeltreffend en van niet-tijdelijke aard moet zijn, in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RVS 12 februari 2014, nr. X).

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

*“Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Albanië met uw echtgenoot problemen zou kennen, u geen beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden.*

*U beweerde weliswaar dat de Albanese politie raar zou opkijken als u omwille van huiselijk geweld klacht zou willen indienen en dat klacht indienen zinloos is omdat er veel corruptie in Albanië is en omdat uw schoonbroer S. (...) van 1982 tot 1992 politiedirecteur van de zone één in Tirana was waardoor hij heden nog steeds invloed kan uitoefenen. Uw advocate vermeldde tevens de band tussen de criminele wereld en de autoriteiten: ze verwees hierbij naar de zaak Safet Rustemi (CGVS, p. 10-14). U slaagde er echter niet in om te concretiseren hoe uw schoonbroer anno 2018 de autoriteiten zou kunnen beïnvloeden. U kon immers geen enkel concreet voorbeeld geven van diens huidige invloed in Albanië (CGVS, p. 11).*

*Verder kunnen uw verklaringen betreffende het slechte functioneren van de autoriteiten in Albanië slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.*

*Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is, zoals ook uit de rapporten die door uw advocate werden neergelegd blijkt. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk*

geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat, in tegenstelling tot uw bewering dat de genomen initiatieven in Albanië louter formaliteiten zijn (CGVS, p. 11), men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties, die onder meer voorzien in psychosociale hulp en medische zorgen. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

(...)

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit wordt niet getwijfeld. Dat uw echtgenoot door de Nederlandse autoriteiten aan België werd overgedragen, staat ook niet ter discussie. Hieruit blijkt echter geenszins dat er voor u in Albanië geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden ter uwer beschikking zouden staan, indien u bij terugkeer aldaar met hem problemen zou ondervinden. De bewering van uw psychiater dat de toegang tot psychologische zorgen voor getraumatiseerde vrouwen in Albanië onbestaand is en dat noch de politie, noch de nieuwe wetten u en uw familie beschermen – hij geeft hierbij nergens aan waarop hij zich baseert – is niet in overeenstemming met de hierboven geciteerde informatie waaruit blijkt dat, ofschoon de situatie voor verbetering vatbaar is, er in Albanië bij huiselijk geweld diverse beschermingsmogelijkheden bestaan en dat slachtoffers van huiselijk geweld toegang hebben tot psychosociale en medische hulp. Betreffende de stelling van uw psychiater dat u afstand moet houden van de plaats waar u mishandeld werd en dat de band met uw dochter en kleindochter, die in België verblijven, belangrijk voor u is, dient erop gewezen te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u zowel in Albanië als in België slachtoffer werd van het huiselijk geweld door uw echtgenoot, dat u de afgelopen jaren, zelfs al was uw echtgenoot er toen niet aanwezig, vijf keer vrijwillig naar Albanië, waar u door uw echtgenoot werd mishandeld, terugkeerde en dat u er een familiaal netwerk heeft dat bereid is om u te steunen.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met haar loutere herhaling van haar eerdere verklaringen, onder meer omtrent het gewelddadige profiel van haar echtgenoot en haar psychische problematiek, doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde, op basis van en omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden, wanneer haar echtgenoot zich bezondigd had aan een misdrijf, weldegelijk optraden tegen haar echtgenoot, hem veroordeelden en hem straffen met een jarenlange gevangenisstraf. Dat haar schoonbroer haar echtgenoot zou kunnen en willen beschermen, is aldus niet aannemelijk. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster er niet in slaagde om te concretiseren hoe deze persoon de autoriteiten heden zou kunnen beïnvloeden en geen enkel concreet voorbeeld kon geven van diens huidige invloed in Albanië.

De informatie die verzoekster aanreikt in en voegt bij het onderhavige verzoekschrift ligt voorts volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de door verweerder gehanteerde informatie, opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Dat corruptie, georganiseerde misdaad en huiselijk geweld in Albanië nog een probleem vormen en dat op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals blijkt uit zowel de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier als de door verzoekster aangereikte informatie, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekster zich, hierin bovendien gesteund door haar familie (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3-5), toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de

toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De verwijzing naar enkele arresten die in het verleden door de RvV werden geveld is tot slot geenszins dienstig om afbreuk te doen aan het voorgaande. De precedentenwerking wordt namelijk niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de RvV heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de voorliggende landeninformatie, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In zoverre verzoekster ten overstaan van de DVZ en haar psychiater daarnaast nog gewag maakte van een vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak ten gevolge van de moord die haar man pleegde, dient te worden vastgesteld dat zij deze vrees niet opnieuw expliciet aanhaalde voor het CGVS. Verder bleek zij niet bij machte om deze vrees ook maar enigszins te concretiseren. Zo bleek zij in het geheel niet te kunnen aangeven wie de persoon was die door haar echtgenoot zou zijn vermoord en door wie haar echtgenoot daarbij werd bijgestaan. Verder bleek zij zelf nooit enig probleem te hebben gehad met haar medeburgers of haar autoriteiten (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, nr.15). Ook in het verzoekschrift geeft verzoekster over het voorgaande geen verdere duiding. Voorts blijkt het dossier nergens dat verzoekster over enige concrete en objectieve aanwijzing beschikt dat zij zou riskeren te worden blootgesteld aan bloedwraak. Uit niets blijkt dat zij of haar familieleden in Albanië op grond hiervan ooit zou(den) zijn gecontacteerd of benaderd. Verder werd reeds hoger opgemerkt dat verzoekster niet aantoonde dat zij niet zou kunnen scheiden van haar echtgenoot. Waarom men haar, als ex-vrouw, zou viseren omwille van een moord die haar echtgenoot lang gelden pleegde, kan niet worden ingezien. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekster, zo zij toch zou riskeren te worden blootgesteld aan feiten in het kader van een bloedwraak, gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen en de hoger aangehaalde landeninformatie, ook in het kader van deze feiten de nodige bescherming kan genieten van haar eigen autoriteiten.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekster toont gelet op de hoger gedane vaststellingen evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande, heeft verweerder in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze*

*aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."*

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT